

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 964/2022
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА – адвоката Јелене Загорац, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Км бр.10/22 од 11.04.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр.37/22 од 21.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 28. септембра 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА – адвоката Јелене Загорац, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Км бр.10/22 од 11.04.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр.37/22 од 21.06.2022. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Км бр.10/22 од 11.04.2022. године према малолетном сада пунолетном АА је на основу члана 14. став 1. тачка 1) и 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, изречена васпитна мера упозорења и усмеравања – посебна обавеза да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног и еколошког садржаја. Истовремено је одређено да изречена обавеза може трајати шест месеци, а да малолетник у оквиру ове посебне обавезе у наведеном периоду може радити највише 120 часова тако да тај рад не омета његово школовање или запослење.

Истим решењем одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени Град Ниш је упућен на парнични поступак, ради остваривања имовинско правног захтева.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 бр.37/22 од 21.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, а решење Вишег суда у Нишу Км бр.10/22 од 11.04.2022. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА – адвокат Јелена Загорац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) у вези члана 203. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће према малолетном, сада пунолетном АА обуставити поступак, или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац малолетног, сада пунолетног АА истиче да је нижестепеним решењима прекорачена оптужба јер је суд, супротно одредби члана 420. ЗКП, изменио чињенични опис кривичног дела, тако што је изменио вредност предмета чије се одузимање ставља на терет малолетном, сада пунолетном АА.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, одбрана малолетног, сада пунолетног АА указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе у образложењу пресуде, на страни 2, став 5 изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепеним решењем није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, које разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

У осталом делу бранилац малолетног, сада пунолетног АА указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 203. став 1. КЗ, због које повреде је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца.

Међутим, наведену повреду кривичног закона бранилац само формално наводи у уводу захтева, док у образложењу с тим у вези истиче да су нижестепени судови неправилно оценили да се у радњама малолетног, сада пунолетног АА стичу сви елементи кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, иако из утврђеног чињеничног стања произилази да он није извршио предметно кривично дело, уз закључак да се ниједним доказом изведеним у току поступка не потврђује закључак нижестепених судова да је малолетник демонтирао и скидао кровну конструкцију хале, нити да је одузео стубове који су били делови заштитне ограде.

Како, дакле, бранилац малолетног, сада пунолетног АА у захтеву за заштиту законитости само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у суштини, с тим у вези, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, због које није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић